

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1289/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mechanismus vzájemnosti, který má být zaveden, pokud třetí země uvedená v příloze II nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ⁽²⁾ uplatňuje vízovou povinnost vůči státním příslušníkům alespoň jednoho členského státu, by měl být upraven v souvislosti se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, jakož i v souvislosti s judikaturou Soudního dvora Evropské unie týkající se sekundárních právních základů. Uvedený mechanismus by měl být navíc upraven tak, aby Unie mohla přijmout opatření jako projev solidarity, pokud třetí země uvedená v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 uplatňuje vůči státním příslušníkům alespoň jednoho členského státu vízovou povinnost.
- (2) Poté, co je od členského státu obdrženo oznámení, že třetí země uvedená v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 uplatňuje vůči jeho státním příslušníkům vízovou povinnost, by všechny členské státy měly společně reagovat, a tím dát odpověď Unie na situaci, která se dotýká Unie jako celku a vystavuje její občany odlišnému zacházení.
- (3) Unie by měla ve svých vztazích se třetími zeměmi aktivně usilovat o úplnou vzájemnost v oblasti vízového styku, a přispět tak k větší důvěryhodnosti a soudržnosti vnější politiky Unie.
- (4) Toto nařízení by mělo stanovit mechanismus, který v mimořádné situaci, kdy je naléhavě nutné reagovat

a vyřešit obtíže, jimž čelí alespoň jeden členský stát, umožní dočasně pozastavit osvobození od vízové povinnosti pro třetí zemi uvedenou v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 (dále jen „mechanismus pozastavení“), s přihlédnutím k celkovému dopadu této mimořádné situace na Unii jako celek.

- (5) Pro účely mechanismu pozastavení se podstatným a náhlým nárůstem rozumí nárůst překračující hranici 50 %. Může se jím však rozumět i nižší nárůst, pokud to Komise ve zvláštních případech oznámených dotčenými členskými státy uzná za vhodné.
- (6) Pro účely mechanismu pozastavení se nízkou mírou uznávání rozumí míra uznávání žádostí o azyl do výše přibližně 3 nebo 4 %. Může se jí však rozumět i vyšší míra uznávání, pokud to Komise ve zvláštních případech oznámených dotčenými členskými státy uzná za vhodné.
- (7) Je nezbytné předejít a zamezit zneužití v důsledku osvobození od vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty státních příslušníků třetí země v případech, kdy představují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost dotčeného členského státu.
- (8) Toto nařízení by mělo poskytnout právní základ pro vízovou povinnost nebo pro osvobození od této povinnosti držitelů cestovních dokladů vydaných určitými subjekty, které dotčené členské státy uznávají za subjekty mezinárodního práva a které nejsou mezinárodními mezivládními organizacemi.
- (9) Jelikož se pravidla udělování víz uprchlíkům a osobám bez státní příslušnosti, zavedená nařízením Rady (ES) č. 1932/2006 ⁽³⁾, nevztahují na tyto osoby, které mají pobyt ve Spojeném království nebo Irsku, je nutné vyjasnit situaci ohledně vízové povinnosti pro určité uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti, které mají pobyt ve Spojeném království nebo Irsku. Toto nařízení by mělo ponechat členským státům možnost rozhodnout, zda v souladu se svými mezinárodními závazky tuto kategorii osob od vízové povinnosti osvobodí. Členské státy by taková rozhodnutí měly oznámit Komisi.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. prosince 2013.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23).

- (10) Nařízením (ES) č. 539/2001 by nemělo být dotčeno uplatňování mezinárodních dohod uzavřených Evropským společenstvím před vstupem uvedeného nařízení v platnost, v důsledku nichž je nezbytné odchýlit se od společných vízových pravidel, přičemž by měla být zohledněna judikatura Soudního dvora Evropské unie.
- (11) V zájmu zajištění přiměřené účasti Evropského parlamentu a Rady ve druhé fázi uplatňování mechanismu vzájemnosti a vzhledem k obzvláště citlivé politické povaze pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro všechny státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 a k horizontálním důsledkům tohoto pozastavení pro členské státy, pro země přidružené k Schengenu i pro Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o určité prvky mechanismu vzájemnosti. Svěření takové pravomoci Komisi zohledňuje potřebu politických jednání o vízové politice Unie v schengenském prostoru. Je také odrazem potřeby zajistit dostatečnou transparentnost a právní jistotu při uplatňování mechanismu vzájemnosti na všechny státní příslušníky dotyčné třetí země, zejména prostřednictvím odpovídající dočasné změny přílohy II nařízení (ES) č. 539/2001. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (12) V zájmu zajištění účinného uplatňování mechanismu pozastavení a určitých ustanovení mechanismu vzájemnosti, a zejména s cílem umožnit přiměřené zohlednění všech příslušných faktorů a možných důsledků uplatňování těchto mechanismů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určování kategorií státních příslušníků dotyčné třetí země, kteří by měli podléhat dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti v rámci mechanismu vzájemnosti a odpovídající doby trvání tohoto pozastavení, jakož i pravomoci pro provádění mechanismu pozastavení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾. Tyto prováděcí akty by měly být přijímány přezkumným postupem.
- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽²⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁽³⁾.
- (14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁴⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁽⁵⁾.
- (15) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁶⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU⁽⁷⁾.
- (16) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES⁽⁸⁾. Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady mechanismu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).
- ⁽⁴⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.
- ⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.
- ⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).
- ⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

- (17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽¹⁾. Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (18) Nařízení (ES) č. 539/2001 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Uplatňuje-li třetí země uvedená v příloze II vízovou povinnost na státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, použijí se tato ustanovení:

- a) do 30 dnů od zavedení vízové povinnosti třetí zemí nebo v případech, kdy je vízová povinnost uplatňovaná ke dni 9. ledna 2014 přetrvává, do 30 dnů od uvedeného dne dotčený členský stát tuto skutečnost písemně oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Toto oznámení:

- i) uvede datum zavedení vízové povinnosti a druhy dotčených cestovních dokladů a víz;
- ii) obsahuje podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal za účelem zajištění bezvízového styku s danou třetí zemí, a dále veškeré důležité informace.

Komise informaci o tomto oznámení bezodkladně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, včetně informace o dni zavedení vízové povinnosti a druzích dotčených cestovních dokladů a víz.

Pokud se třetí země rozhodne zrušit vízovou povinnost před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto písmene, uvedené oznámení se neučiní nebo se zruší a informace se nezveřejní;

- b) Komise neprodleně po dni zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a po konzultaci s dotčeným členským státem podnikne kroky u orgánů dotčené třetí země, zejména v politické, hospodářské a obchodní oblasti, s cílem obnovit nebo zavést bezvízový styk a o těchto krocích bezodkladně informuje Evropský parlament a Radu;

- c) pokud do 90 dní ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a přes veškeré kroky podniknuté v souladu s písmenem b) třetí země vízovou povinnost nezruší, může dotčený členský stát požádat Komisi, aby pozastavila osvobození od vízové povinnosti pro určité kategorie státních příslušníků této třetí země. Pokud členský stát tuto žádost podá, informuje o ní Evropský parlament a Radu;

- d) Komise při zvažování dalších kroků podle písmen e), f) nebo h) zohlední výsledek opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem zajištění bezvízového styku s dotčenou třetí zemí, kroky podniknuté v souladu s písmenem b) a dopad pozastavení osvobození od vízové povinnosti na vnější vztahy Unie a jejích členských států s danou třetí zemí;

- e) pokud dotčená třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise nejpozději šest měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a poté v intervalech nepřekračujících šest měsíců v rámci celkového období, které nesmí překročit den, kdy akt v přenesené pravomoci uvedený v písmenu f) nabude účinku nebo kdy je proti němu vyslovena námitka;

- i) přijme na žádost dotčeného členského státu nebo z vlastního podnětu prováděcí akt, kterým se dočasně pozastaví osvobození určitých kategorií státních příslušníků dotčené třetí země od vízové povinnosti na dobu nejvýše šesti měsíců. Tento prováděcí akt stanoví v rámci 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států. Při přijímání následných prováděcích aktů může Komise dobu tohoto pozastavení prodloužit o další období nepřekračující šest měsíců a může upravit kategorie státních příslušníků dané třetí zemí, na něž se pozastavení osvobození od vízové povinnosti vztahuje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2. Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během doby trvání pozastavení všechny kategorie státních příslušníků

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

třetí země uvedené v prováděcím aktu povinny mít při překračování vnějších hranic členských států vízum; nebo

- ii) předloží výboru uvedenému v čl. 4a odst. 1 zprávu obsahující posouzení situace a uvádějící důvody, proč se rozhodla nepozastavit osvobození od vízové povinnosti, a informuje o tom Evropský parlament a Radu.

Všechny významné faktory, jako jsou ty, které jsou uvedeny v písmenu d), se v uvedené zprávě zohlední. Evropský parlament a Rada mohou na základě této zprávy vést politickou diskusi;

- f) pokud do 24 měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce dotýčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 4b, kterým se dočasně pozastaví uplatňování přílohy II pro státní příslušníky uvedené třetí země na dobu dvanácti měsíců. Tento akt v přenesené pravomoci stanoví v rámci 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení uplatňování přílohy II nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států, a pozměnění odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Dnem, kdy pozastavení uplatňování přílohy II pro státní příslušníky dotýčné třetí země nabude účinku, nebo kdy je vyslovena námitka proti aktu v přenesené pravomoci podle čl. 4b odst. 5, končí platnost jakéhokoliv prováděcího aktu přijatého podle písmene e), který se této třetí země týká.

Pokud Komise předloží legislativní návrh v souladu s písmenem h), prodlužuje se doba pozastavení uvedená v prvním pododstavci tohoto písmene o dalších šest měsíců. Poznámka pod čarou uvedená ve zmíněném pododstavci se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během období tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se akt v přenesené pravomoci vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum;

- g) jakékoli následné oznámení učiněné dalším členským státem podle písmene a), týkající se stejné třetí země během období uplatňování opatření přijatých podle písmen e) nebo f) s ohledem na tuto třetí zemi se

zahrne do probíhajících postupů, aniž by byly prodlouženy lhůty nebo doby stanovené v uvedených písmenech;

- h) pokud dotýčná třetí země nezruší vízovou povinnost do šesti měsíců ode dne, kdy akt v přenesené pravomoci podle písmene f) vstoupil v platnost, může Komise předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

- i) postupy podle písmen e), f) a h) není dotčeno právo Komise, aby kdykoliv předložila legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

- j) pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší, dotčený členský stát tuto skutečnost okamžitě oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Toto oznámení Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Platnost jakéhokoliv prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci přijatých podle písmen e) nebo f) a týkajících se dané třetí země končí sedm dní po zveřejnění podle prvního pododstavce tohoto písmene. Pokud daná třetí země zavedla vízovou povinnost pro státní příslušníky dvou nebo více členských států, končí platnost prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci týkajících se této třetí země sedm dní po zveřejnění oznámení týkajícího se posledního členského státu, jehož státní příslušníci podléhali vízové povinnosti ze strany uvedené třetí země. Poznámka pod čarou uvedená v písm. f) prvním pododstavci se vymaže po skončení platnosti dotyčného aktu v přenesené pravomoci. Informace o tomto skončení platnosti Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší a dotčený členský stát tuto skutečnost neoznámí v souladu s prvním pododstavcem tohoto písmene, Komise z vlastního podnětu neprodleně přistoupí ke zveřejnění podle uvedeného pododstavce a použije se druhý pododstavec tohoto písmene.“;

- b) odstavec 5 se zrušuje.

- 2) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 1a

1. Odchylně od čl. 1 odst. 2 se v mimořádné situaci, jakožto krajní případ, v souladu s tímto článkem osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II dočasně pozastaví.

2. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud se během šestiměsíčního období potýká ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku či obdobím posledních šesti měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II s jednou či více z následujících okolností, které vedou k mimořádné situaci, již není schopen sám vyřešit, totiž s podstatným a náhlým nárůstem počtu:

- a) státních příslušníků uvedené třetí země, o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;
- b) žádostí o azyl podaných státními příslušníky uvedené třetí země s nízkou mírou uznávání, jestliže takový nárůst vede ke zvláštním tlakům na azylový systém členského státu;
- c) zamítnutých žádostí o zpětné převzetí předložených členským státem uvedené třetí zemi ohledně jejich státních příslušníků.

Srovnání s obdobím šesti měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti uvedené v prvním pododstavci lze použít pouze během období sedmi let ode dne zavedení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dané třetí země.

V oznámení uvedeném v prvním pododstavci se uvedou důvody, na nichž se zakládá, a zahrnou se v něm všechny příslušné údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal k nápravě situace. Komise o tomto oznámení neprodleně informuje Evropský parlament a Radu.

3. Komise jakékoliv oznámení podle odstavce 2 posoudí, přičemž zohlední:

- a) zda se v něm vyskytuje některá ze situací popsaných v odstavci 2;
- b) počet členských států zasažených některou ze situací popsaných v odstavci 2;
- c) celkový dopad nárůstu uvedeného v odstavci 2 na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy;
- d) zprávy vypracované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, Evropským podpůrným úřadem

pro otázky azylu nebo Evropským policejním úřadem (Europol), jestliže to vyžadují okolnosti konkrétního oznámeného případu;

- e) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotčeným členským státem.

O výsledcích svého posouzení informuje Komise Evropský parlament a Radu.

4. Pokud Komise na základě posouzení uvedeného v odstavci 3 a s ohledem na dopad, který by pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotyčnou třetí zemí, a v úzké spolupráci s danou třetí zemí v zájmu nalezení alternativního dlouhodobého řešení rozhodne, že je třeba přijmout opatření, přijme do tří měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 2 prováděcí akt, jímž se dočasně pozastavuje osvobození státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu šesti měsíců. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2. V prováděcím aktu se stanoví den, ke kterému pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabývá účinku.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během doby tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se prováděcí akt vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

5. Před koncem doby platnosti prováděcího aktu přijatého podle odstavce 4 Komise ve spolupráci s dotčeným členským státem předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I.

6. Jestliže Komise předložila legislativní návrh podle odstavce 5, může prodloužit platnost prováděcího aktu přijatého podle odstavce 4 nejvýše o dvanáct měsíců. Rozhodnutí o prodloužení platnosti prováděcího aktu se přijímá přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2.

Článek 1b

Do 10. ledna 2018 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu vzájemnosti stanoveného v čl. 1 odst. 4 a mechanismu pozastavení stanoveného v článku 1a, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodují řádným legislativním postupem.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v čl. 1 odst. 1 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o:

- a) držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů;
- b) členy civilních leteckých a námořních posádek při plnění jejich pracovních povinností;
- c) členy civilních námořních posádek, kteří vystupují na břeh a jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s úmluvami Mezinárodní organizace práce č. 108 ze dne 13. května 1958 nebo č. 185 ze dne 16. června 2003 nebo v souladu s Úmluvou Mezinárodní námořní organizace o usnadnění mezinárodní námořní dopravy ze dne 9. dubna 1965;
- d) posádky a členy nouzových nebo záchranných misí v případě pohromy nebo nehody;
- e) členy civilních posádek lodí plavících se v mezinárodních vnitrozemských vodách;
- f) držitele cestovních dokladů vydaných mezinárodními mezivládními organizacemi, jejichž členem je alespoň jeden členský stát, nebo jinými subjekty, které dotčené členské státy uznaly za subjekty mezinárodního práva, zaměstnancům těchto organizací nebo subjektů“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají žádnou státní příslušnost a pobývají ve Spojeném království nebo v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Spojeným královstvím nebo Irskem a uznaného dotčeným členským státem.“

4) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4a

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

„Článek 4b

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. ledna 2014. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedo-
týká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 4 písm. f) vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Článek 1a nařízení (ES) č. 539/2001 ve znění tohoto nařízení, a zejména ustanovení odst. 2 druhého pododstavce uvedeného článku, se použije rovněž na třetí země, vůči jejichž státním příslušníkům bylo osvobození od vízové povinnosti zavedeno před 9. ledna 2014.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS
